

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Paternus Episcopus 16. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

3. Post resurrectionem non animæ tantum, sed etiam beatorum corpora, ad cœlestem Hierusalem avolabunt; animæ verò & corpora damnatorum de- trudentur ad inferos, ut igne devorante in æternum comburantur. Diligamus corporis oblecta- menta; Sed illa diligamus, que sine fine habebimus; il- la timeamus, que à reprobis sine fine tolerantur.

S. PATERNUS Episcopus

16. Aprilis.

Liberati à peccato, servi autem facti Deo: habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam aeternam. Paul. ad Rom.

cap. 4.

Nobilis Aquitanus S. PATERNVS fuit, à primis annis asceticus sestatus, unde & mater vestem ei paraverat eremicolis usita- tam. Abstulit hanc in nidum suum rapax avis; at non abstulit tyroni religiosum ani- mum, sicut & vestis in nido perennans illæ- sa deum reperta est. Vita PATERNO cum Scubilione quodam in solitudine, rigida in paupertate agebatur; cilicio cinctus, sine lecto, cibi parcissimus, assiduus in precibus gilabat

vigilabat, factus virgā thaumaturgā Moïses
in deserto. Cūm enim rupeī baculo percus-
sisset, fons illicō salijt in rivum viventem.
Quocunque venerat, ægri momento sanati
sunt, & ex obsessis dæmones fugere: umbræ
scilicet ad solis orium dissipantur. Crescen-
tio cuidam subita cæcitate punito, ob ne-
glectam pauperum curam, quam ei rex Chil-
debertus demandārat, misertus PATERNVS
visum restituit, monens ut diligentius dein-
ceps pauperum subsidijs invigilaret. Tandē
jam septuagenario, tres de cœlo vissi SANCTI
Præfules, ei animarum custodiam commen-
dantes, quam subiit à solitudine sua extra-
ctus ultimis annis & insulâ coronatus. Con-
junxit tamen eum iterum cum Scubilione
etremi socio unus, eadē utrique horā obi-
tus, sed & unus, utriusque corpus tumulus
texit. Quidni eadem in cœlis eorundem a-
nimas gloria exornat? Ex Suria.

M E D I T A T I O

Omnis vita rivo similis.

1. FONS, quem S. Paternus precibus suis impetra-
vit, est vitæ symbolum & imago mortis. Ab
eo defluens rivos ad mare centrum suum properat.
Christiani à Deo exivisti, & ad Deum debetis redi-
re, itaque in omnibus & singulis actionibus vestris
unum.

unum Deum spectate, ad unum Deum tendite. An est aliquid, si à Deo discesseritis, quod dignum sit amore vestro? Quid mihi est in cœlo? aut quid à uolui super terram? David.

2. Hic rîsus nec saxis, nec spinis retardatur: non hæret, non quiescit in canalibus ex metallo; aut marmore factis; non in ripis, herbis virentibus, & amoenis floribus consitis: ad mare semper properat. Tu pariter à viâ, quæ ducit ad Deum, nec aduersis, nec secundis rebus deelines: ne te retineant illecebrazionee vitæ jucundioris: sperne mundi delicias: vince difficultates, quæ occurruunt in viâ virtutis.

3. Hic rîsus semper inquietus est, & quæri diceres, quòd à mari tantùm distet. I, quòd volueris, fruere omnibus voluptatibus hujus mundi, nunquam omnino contentus eris; solus Deus potest animum tuum satiare: quietam ac felicem vitam vives, si ex toto corde Deum, nec aliud quidpiam, nisi propter ipsum quæsieris & dilexeris; si secùs feceris, semper inquietus erit animus tuus. Fecisti nos Domine ad te, & inquietum cor nostrum, donec requiescat in te. Aug.

S. HELENVS Confess:

17. Aprilis.

Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Joan, 12.

Fugiendum est citò, quod nocet citò: Sapuit iste mature HILINUS consilio, & è mundo